

[Ole Bernt Henriksen]

anden gård. Vi skulle i denne sammenhæng meget nødig nå dertil, at rotterne blev jaget over i en anden gård. Vi skal slippe for dem.

Endelig var og er der et rimeligt hensyn at tage til en virksomheds gode navn og rygte. Det var vores indstilling – og jeg ved, at ministeren deler den – at man nødig skulle begynde med at hænge Cheminova ud for så efterfølgende at konstatere, at fejlen, ansvaret, skulle placeres eller lå andre steder.

Jeg var imidlertid naturligvis også meget tilfreds med, at ministeren og regeringen omgående efterkom min opfordring til at foranledige giften fjernet. Fiskeriministeren valgte nemlig pludselig at nedlægge et fiskeriforbud i farvandet ved Cheminova, og da han havde gjort det, havde han skabt den situation, som miljøministeren og vi andre just ønskede at undgå, nemlig at der var skabt en art panikstemning, som hurtigt bredte sig i Danmark og jo desværre også uden for landets grænser.

Jeg skal selvfølgelig ikke gå i rette med miljøministeren i denne anledning, men jeg skal udtrykke, om ikke forundring, for det ville ligge mig fjernt, så utryghed ved, at vi har en regering, hvor den ene hånd så pludseligt og brat slår til den anden. Men på ét område hjalp fiskeriministeren, som hr. Anders Poulsen var inde på, jo sin kollega. Da han havde udstedt sit forbud på et grundlag, der ikke afviger meget fra praksis visse steder, var der ikke mere tvivl om, at der af politiske grunde måtte bevilges penge til oprensning. Fiskeriministeren havde skabt en ny situation hen over hovedet på os alle sammen.

Efter fiskeriministerens særprægede fremgangsmåde – jeg taler ikke her om forbuddet, som vi kan vende tilbage til en anden dag, men mere om egenmægtigheden og den karakteristiske impulsivitet – må der være et ønske om, at vi vender tilbage til mere gennemtænkte procedurer, hvor ønsker om at gøre sig bemærket – og i denne sammenhæng tænker jeg slet ikke på fru Margrete Auken – viger for nødvendigheden af i bogstaveligste forstand at komme til bunds i problemerne. Det har vi miljøministeriet og de dertil knyttede eksperter til, og jeg vil gerne give udtryk for min tillid til dem. Jeg synes, det er en dårlig skik at hænge embedsmænd, som ikke kan forsvare sig, ud i folketingssalen. De har i den tid, jeg har kendt dem, ikke gjort no-

get, der har givet mig anledning til påtale. Men vi har alle dem og så miljøudvalget til at sørge for, at vi kommer til bunds i problemerne, og det har jeg også tillid til at vi nok skal komme.

I mellemtiden må jeg måske have lov til at udtrykke et fromt håb om, at miljøministeren må have held til at tøjle fiskeriministerens temperament, for denne sag er for alvorlig til, at den bør forfuskes på grund af støj i de indre departementale kommunikationskanaler. Jeg synes egentlig også, at det er en sag af en sådan alvor, at man skulle undgå den type grovheder, som jeg synes der har været et svagt tilløb til.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet har, lige fra denne sag blev startet, sagt til miljøministeren, at han selvfølgelig skulle anvende de midler, der var nødvendige for at sikre miljøet ved Harboør. Der har overhovedet ikke været tvivl hos partiet på noget tidspunkt om, at når der er tale om fortidens synder, der nu pludselig dukker op, må vi selvfølgelig gribe ind omgående, og derefter kan vi diskutere ansvarsfordeling.

Men det er også klart, at vi støtter ministeren i hans betragtninger om, at vi har behov for en kemisk industri, der hjembringer 11 mia kr. om året, og vi er meget bekymret over, at der skulle være tale om et flip, medieflyp, som skulle give udtryk for, at her var en så alvorlig sag, at man skulle lukke denne virksomhed.

Det kan vi ikke være med til, men vi kan selvfølgelig være med til, at der bliver grebet fornuftigt ind. Vi må dog stadig væk huske på, at miljøbeskyttelseslovens forudsætninger ikke bygger på ensidig varetægelse af hensynet til miljøet i en konfrontation mellem forurenende virksomheder og omgivelserne. Det er lovens indhold, altså vil det sige, at vi skal finde en fornuftig måde, hvorpå virksomheder og miljø kan trives sammen, og det er ene og alene miljømyndighederne, der er skyld i, at dette ikke fungerer på en fornuftig måde.

Vi har jo set, hvorledes miljødirektøren med en udtalelse til engelsk fjernsyn har skadet dansk fiskeri. Vi har set, hvordan en fiskeriminister, der heller ikke har forstand på fisk, har skadet dansk fiskeri. Man har over-